

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrådet Hans Bylin

Serie I ang. direkt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets författningssamling (RSFS) och Riksskatteverkets förhandsbesked mm (RSV/FB) serie Dt = Direkt skatt – Taxering

Nr 2 1981 – Årg. 11

Regeringsrättens dom den 4 augusti 1980 med anledning av överklagat förhandsbesked

Vissa beskattningsfrågor vid övergång från aktiebolag till annan företagsform

RSV/FB Dt
1981:1

1. Vid beräkning av utskiftningsskatt har fastighets taxeringsvärde inte godtagits såsom fastighetens saluvärde

2. Aktiebolags fastighet som efter övergången till ende aktieägaren blir att anse såsom rörelsefastighet har förklarats få samma ingångsvärde som om aktieägaren köpt fastigheten vid den tidpunkt och för den anskaffningskostnad som gällt för aktiebolaget

1 Ansökningen

Av ansökningen framgick bl a följande.

X som var född 1891 hade bedrivit byggnadsrörelse från 1916 fram till början av 1970-talet då han pensionerades. Han ägde sedan 1960 samtliga aktier i AB Y. Bolaget som ägde två fastigheter hade inte bedrivit annan verksamhet än förvaltning av fastigheterna. Fastigheternas verkliga värde var svårbedömbart men kunde beräknas inte oväsentligt överstiga taxeringsvärdet. Betydande reparations- och ombyggnadsarbeten hade utförts på fastigheterna under åren 1960–1978 av ett av X under denna tid ägt byggnadsaktiebolag. AB Y, vars aktiekapital understeg 50.000 kr, skulle likvideras. Bolagets fastigheter skulle därvid överföras på X, som personligen skulle äga och förvalta fastigheterna.

X och AB Y, som förutsatte att beskattning med anledning av likvidation av bolaget och i samband därmed följande utskiftning av bolagets tillgångar skulle ske enligt bestämmelserna i lagen (1974:990) om den skattemässiga behandlingen med anledning av övergång från aktiebolag till annan företagsform m m, hemställde om förhandsbesked enligt följande.

1. Får fastigheterna i utskiftningsskattehänseende utskiftas till taxeringsvärdet?
2. Blir svaret på fråga 1 olika beroende av om bolagets verksamhet skall drivas vidare av X eller om verksamheten skall avvecklas?
3. Om svaret på fråga 1 är ja - kommer i så fall X att bli beskattad enligt 35 § 1 a mom 3 st KL för skillnaden mellan marknadsvärde och taxeringsvärde?
4. Om svaret på fråga 3 är ja, kan bolaget då undvika konsekvenserna av fåmansreglerna genom att utskifta till marknadsvärde? Får man med andra ord räkna utskiftningsskatten efter marknadsvärdet trots att taxeringsvärdet egent-

RSV/FB Dt
1981:1

ligen skall gälla enligt propositionen?

5. Om fastigheten får utskiftas till marknadsvärdet vad blir då aktieägarens ingångsvärde för fastigheten? Enligt 7 § SFS 1974:990 skall frågan om skattepliktig realisationsvinst eller avdragsgill realisationsförlust bedömas som om övertagaren förvärvat egendomen genom det fång varigenom aktiebolaget förvärvat egendomen. Om delägaren beskattas för skillnaden mellan marknadsvärdet och taxeringsvärdet på grund av fåmansreglerna, blir han vid en eventuell framtida försäljning också beskattad enligt 7 § för skillnaden mellan försäljningssumman och ingångsvärdet beräknat på grund av bolagets förvärv?

2 RSVs nämnd för rättsärenden

Den 30 november 1979 meddelade RSVs nämnd för rättsärenden (Hermanson, Brissman, Lindholm, Ulfhielm, Heimer, Gustafson, Fred Nilsson) följande förhandsbesked.

Oavsett om bolagets verksamhet skall drivas vidare av X eller avvecklas skall värdet av de utskiftade fastigheterna vid beräkning av utskiftningsskatt tas upp till ett belopp, som motsvarar fastigheternas saluvärde vid tiden för utskiftningen. Det vid nämnda tid gällande taxeringsvärdet på fastigheterna skall anses motsvara saluvärdet endast under förutsättning att utredning inte förebringas, som utvisar att saluvärdet är högre eller lägre än det nämnda taxeringsvärdet. Nämnden besvarar de under 1, 2 och 4 i ansökningen framställda frågorna i enlighet härmed.

Den i ansökningen under 3 framställda frågan besvaras enligt följande. Utskiftning av fastigheterna till X föranleder inte att bestämmelserna angående förvärv från fåmansföretag i 35 § 1 a mom tredje stycket kommunalskattelagen kan bli tillämpliga.

Vad härefter angår fråga 5 finner nämnden att aktierna i AB Y har utgjort substitut för omsättningsfastigheter. Genom utskiftningen övergår fastigheterna till att bli omsättningsfastigheter i sökandens hand. På grund härav är 7 § lagen (1974:990) om den skattemässiga behandlingen med anledning av övergång från aktiebolag till annan företagsform m m inte tillämplig. Frågan bör emellertid besvaras med utgångspunkt i grunderna för detta lagrum. Nämnden besvarar fråga 5 på följande sätt. Vid en försäljning av fastigheterna skall dessa anses förvärvade av X vid den tidpunkt och för den anskaffningskostnad som gällt för bolaget. Härav följer att X vid en försäljning av fastigheterna skall beskattas också för bolagets värdeminskningsskatt.

3 Regeringsrätten

I besvär hos regeringsrätten yrkade bolaget att regeringsrätten skulle förklara att fastigheterna fick utskiftas till gällande taxeringsvärde. X yrkade att han ej skulle beskattas för förmån enligt 35 § 1 a mom tredje stycket kommunalskattelagen även om utskiftning skedde till fastigheternas taxeringsvärde. Vidare yrkade han att han skulle anses ha förvärvat fastigheterna genom det fång varigenom bolaget förvärvat dessa fastigheter endast under förutsättning att dels utskiftningsskatten beräk-

nades efter taxeringsvärdet, dels utskiftningen icke medförde inkomstbeskattning för honom enligt 35 § 1 a mom tredje stycket kommunalskattelagen. Taxeringsintendenten yrkade att X:s förvärv av fastigheterna genom utskiftning från aktiebolaget skulle bedömas enligt 35 § 1 a mom tredje stycket kommunalskattelagen.

Den 4 augusti 1980 beslöt regeringsrätten (Lidbeck, Reuterswärd, Wahlgren, Engblom, Brink) följande dom.

Oavsett om bolagets verksamhet skall drivas vidare av X eller avvecklas skall värdet av de utskiftade fastigheterna vid beräkning av utskiftningsskatt tas upp till ett belopp, som motsvarar fastigheternas saluvärde vid tiden för utskiftningen.

Med hänsyn till det anförda saknas anledning att besvara de i ansökningen under 3 och 4 ställda frågorna.

Till följd av vad som upplysts i förhandsbeskedsärendet blir fastigheterna efter utskiftning till X i dennes hand att anse som rörelsefastigheter. Härmed uppstår inte fråga om realisationsvinstbeskattning för X. Sådan beskattning är emellertid tänkbar ifall fastigheterna förvärvats genom arv eller gåva från X. Med hänsyn till 7 § lagen om den skattemässiga behandlingen med anledning av övergång från aktiebolag till annan företagsform, m m och grunderna för nämnda lagrum finner regeringsrätten ingångsvärdet böra bestämmas som om de förvärvats av X vid den tidpunkt och för den anskaffningskostnad som gällt för bolaget. Vid försäljning av fastigheterna skall - som riksskatteverket framhållit - även av bolaget åtnjutna värdeminskningsavdrag återföras till beskattning.

Regeringsrätten ändrar förhandsbeskedet i enlighet med det anförda.

Regeringsrättens dom den 27 maj 1980 med anledning av överklagat förhandsbesked

Avdrag motsvarande bokföringsmässig förlust på fordringar har inte medgivits

1 Ansökningen

Av handlingarna i ärendet framgick i huvudsak följande. AB X bildades 1972 och bedrev konsultverksamhet inom skogsnäringen. AB X etablerade 1975 ett samarbete med AB Y varvid AB X förvärvade hälften av aktierna i AB Y. Anledningen till samarbetet var från AB X:s sida att få del av de erfarenheter som AB Y vid den tidpunkten samlat beträffande viss angiven teknik. Under 1976 utvecklade de båda bolagen gemensamt denna teknik. AB Y överlät 1977 till AB X sin andel i rätten till visst av bolagen gemensamt utfört utvecklingsarbete i anslutning till den nya tekniken. År 1975 hade AB X stöttat AB Y finansiellt genom att låna ut pengar till AB Y. AB Y försattes i konkurs under 1978 och AB X förväntade att hela eller så gott som hela dess fordran på AB Y skulle gå förlorad.

AB X, som ansåg att den förlust på sin fordran som bolaget åsamkades på grund av AB Y:s konkurs utgjorde en driftförlust i rörelsen och inte en kapitalförlust, önskade förhandsbesked att förlusten var avdragsgill vid inkomsttaxeringen.

**RSV/FB Dt
1981:1**

**RSV/FB Dt
1981:2**

RSV/FB Dt
1981:2

2 RSVs nämnd för rättsärenden

Den 30 november 1979 meddelade RSVs nämnd för rättsärenden (Hermanson, Brissman, Lindholm, Ulfhielm, Heimer, Gustafson, Fred Nilsson) följande förhandsbesked.

Nämnden finner att AB X:s fordringar på AB Y är betingade av AB X:s rörelse. Med hänsyn till AB X:s förvärv, efter det att fordringarna uppkommit, av AB Y:s andel i rätten till det gemensamt utförda utvecklingsarbetet, finner nämnden emellertid att det inte kan avgöras om en bokföringsmässig förlust på fordringarna motsvaras av en verklig förlust för AB X. På grund härav förklarar nämnden att AB X inte är berättigat till avdrag för förlust på fordringarna.

3 Regeringsrätten

I besvär hos regeringsrätten fullföljde AB X sin talan.

I dom den 27 maj 1980 beslöt regeringsrätten (Hjern, Nordlund, Brodén, Jonson) att ej göra ändring i förhandsbeskedet.

Regeringsrådet Mueller var skiljaktig och anförde:

Ifrågavarande belopp avser kostnader för utvecklingsarbeten inom ramen för AB X:s rörelse. Såsom sådant är beloppet att anse som en driftkostnad för vilken detta bolag har rätt till avdrag enligt 29 § kommunalskattelagen. Därvid bör erinras att bolagets ansökan om förhandsbesked ej avser frågan när avdragsrätten inträder.

Regeringsrättens dom den 10 oktober 1980 med anledning av överklagat förhandsbesked

RSV/FB Dt
1981:3

Bilar som ett bilföretag tagit ut ur eget lager för användning i leasingverksamhet har sedan denna användning upphört ansetts kunna återfå karaktär av omsättningstillgångar

1 Ansökningen

I ansökningen anfördes.

AB X bedriver försäljning och utövar serviceverksamhet avseende bilar av ett visst märke. Som ett integrerat led i försäljningsverksamheten bedrivs därjämte uthyrning, s k leasing, av bilar av samma fabrikat. Flertalet leasingavtal ingås för en period på 2 år. Efter leasingperiodens slut återtages fordonet och tillföres - efter s k rekonditionering - lagret av övriga begagnade bilar, vilket som lägst omfattar ca 700 och som högst ca 1.200 fordon. Ett återtaget fordon blir aldrig ånyo föremål för uthyrning och leasingverksamheten omfattar därför endast fabriksnya fordon.

Riksskatteverket har i svar på ansökan om förhandsbesked förklarat att från lager av fabriksnya bilar uttagna och på angivet sätt i leasingverksamhet nyttjade fordon under uthyrningstiden skall behandlas som anläggningstillgångar av inventariekaraktär (RSV Dt 1974:40). Efter leasingperiodens slut har for-

donet i enlighet med ovan återgivna faktiska förhållanden i vårt fall ej längre redovisats som en inventarietillgång utan avförts från inventarietkontot och upptagits bland övriga för försäljning avsedda lagertillgångar.

Med bolagets sätt att se på saken borde ingen tvekan råda rörande riktigheten av bolagets åtgärd att redovisa återtagna leasingfordon som lagertillgångar avsedda för omsättning. Förfarandet återspeglar endast förekommande faktiska affärshändelser och står i överensstämmelse med god bokföringssed. Riktigheten härav bekräftas också av vad riksskatteverket anfört i ärendet angående mervärdeskatt vid försäljning av i tidigare bedriven leasingverksamhet nyttjade fordon (RSV Im 1975:12). Frågan gällde om överföring av leasingfordon från anläggningstillgångar till lager av för försäljning avsedda personbilar utgjorde en skattepliktig omsättning i mervärdeskattelagens mening.

Vid 1979 års taxering har emellertid av vederbörande granskningsman ifrågasatts om på angivet sätt återtagna leasingfordon efter återtagandet kan redovisas som omsättningstillgångar. Ett frångående av den av bolaget hittills redovisade uppfattningen får skattemässig betydelse vid 1980 års taxering. Som grund för den av granskningsmannen intagna ståndpunkten har hänvisats till utgången i ett av riksskatteverket under år 1978 meddelat förhandsbesked (RSV/FB Dt 1978:28). Omständigheterna var dock i detta fall på intet sätt jämförbara med de nu föreliggande. Enligt i ansökan uppgivna förutsättningar hölls tidigare uthyrda maskiner tillgängliga för ny uthyrning och nämnden ägde t o m förutsätta att tillgångarna allt framgent var avsedda att ingå i uthyrningsrörelsen. I vårt fall är förhållandena de rakt motsatta; efter hyrestidens slut skall fordonen alltid bli föremål för försäljning och tillförs därför lagret av övriga begagnade bilar. De blir före försäljningen föremål för samma interna rutiner och hamnar naturligtvis under samma resultatansvar som dessa.

Det är av synnerlig vikt att bolaget till ledning vid 1980 års taxering erhåller besked rörande den skattemässiga behandlingen av återtagna leasingfordon. Vi får därför hemställa att riksskatteverket måtte meddela förhandsbesked i nedan angivet hänseende.

Är i tidigare leasingverksamhet nyttjade fordon som tillförs lagret av övriga begagnade fordon jämväl skattemässigt att hänföra till omsättningstillgångar i av oss bedriven försäljningsverksamhet?

Nämnden äger vid frågans besvarande förutsätta att det värde till vilket fordonen avföres från inventarietkontot för att upptas på lagerkontot är det från företagsekonomiska och redovisningstekniska utgångspunkter riktiga.

2 RSVs nämnd för rättsärenden

Den 6 juni 1980 meddelade RSVs nämnd för rättsärenden (Brissman,

RSV/FB Dt
1981:3

Gustafson, Ulfhielm, Folke Nilsson, Heimer, Rune) följande förhandsbesked.

Nämnden förklarar att fordon som inte längre används i leasingverksamhet och som sökandebolaget därför överför från denna verksamhet till lagret av begagnade fordon i beskattningshänseende skall hänföras till omsättningstillgångar i bolagets försäljningsverksamhet.

Nämndens båda vice ordförande Hermanson och Bylin samt biträdande skattedirektören Wennerholm anmälde skiljaktig mening och anförde:

I fjärde stycket av punkt I anvisningarna till 41 § kommunalskattelagen definieras lager såsom tillgångar avsedda för omsättning eller förbrukning. För att ett lager skall föreligga skall det alltså vara fråga om tillgångar som anskaffats eller tillverkats i rörelsen för att förbrukas eller säljas i denna. (Welinder, Beskattning av inkomst och förmögenhet, del 1, 1976, s 117). Den omständigheten att tillgångar anskaffade (eller i rörelsen tillverkade och därefter uttagna) för att utgöra inventarier efter en viss tid inte längre används såsom sådana kan inte förändra deras karaktär. I skattehänseende kan de således inte omvandlas till lagertillgångar även om ägaren avser att behandla dem som sådana. I annat fall skulle alla inventarier i en rörelse förr eller senare föras över till omsättningstillgångar. Enligt vår mening behövs den särskilda regleringen i punkten I av anvisningarna till 41 § kommunalskattelagen för att kontinuitet och ordning skall upprätthållas i det för taxeringarna grundläggande materialet. Vi anser oss ha stöd för denna utgång i RSV Im 1975:12 och hävdar därför att nämnden bort besvara frågan nekande.

3 Regeringsrätten

I besvär hos regeringsrätten yrkade taxeringsintendenten att den i ansökningen ställda frågan skulle besvaras nekande.

I dom den 10 oktober 1980 beslöt regeringsrätten (Cars, Paulsson, Reuterswärd, Delin) att ej göra ändring i förhandsbeskedet.

Regeringsrättens dom den 15 juni 1979 med anledning av överklagat förhandsbesked

RSV/FB Dt
1981:4

**Fråga om tomtrörelse varit kvalificerad eller ej.
Fråga även om försäljning avsett återstoden av lagret
i tomtrörelse då en tomt med bostadshus behållits för att
tjäna som bostad åt säljare**

1 Ansökningen

D förvärvade år 1930 fastigheten X och en från denna samma år avstyckad fastighet. Han lät upprätta en avstyckningsplan för två skilda markområden på fastigheterna år 1931 och byggnadsplan för ytterligare ett område år 1944. Under åren 1931 - 1944, då D avled, avstyckades och såldes successivt 65 tomter från områdena inom avstyckningsplanen. Efter D:s död fortsatte hans dödsbo att sälja tomter. Åren 1945 och 1946

sålades således 40 tomter för fritidsbebyggelse från de i 1931 och 1944 års planer ingående markområdena. År 1959 avyttrades en tomt avsedd för industriändamål och år 1964 ytterligare en tomt för fritidsbebyggelse. Slutligen såldes år 1967 nio avstyckade tomter och år 1975 en tomt. Försäljningarna åren 1967 och 1975 hade beskattas såsom inkomst av rörelse.

Av den ursprungligen förvärvade marken återstod fastigheterna X 1 - 8 omfattande ca 383.000 kvm. Stads- eller byggnadsplan hade inte upprättats för det kvarvarande markområdet.

Genom partiellt arvskifte år 1977 blev D:s döttrar A och B samt B:s dotter C ägare till fastigheterna. De avsåg att sälja hela det återstående markområdet med undantag för fastigheten X 8, vilken skulle användas som permanent bostad för B och hennes familj.

I ansökan om förhandsbesked anförde A, B och C bl a:

Varken vi eller tidigare dödsboet har under de sista 10 åren sålt minst femton byggnadstomter. Även om verksamheten med hänsyn till omständigheterna skulle betraktas som tomtrörelse vill vi hävda att vi gör en slutförsäljning av vårt eventuella lager genom den tilltänkta försäljningen.

Vi får därför hemställa om förhandsbesked att nämnda försäljning beskattas enligt realisationsvinstreglerna.

2 RSVs nämnd för rättsärenden

Den 2 november 1978 meddelade riksskatteverkets nämnd för rättsärenden (Hermanson, Gottliebsson, Lindholm, Blomqvist, Hornhammar, Ulfhielm, Folke Nilsson, Heimer) följande förhandsbesked.

Åren 1931 - 1944 avstyckade och sålde D yrkesmässigt ett betydande antal tomter från egendomen X. Med hänsyn främst till att verksamheten började redan året efter förvärvet finner nämnden att det får anses uppenbart att egendomen förvärvats av D för att ingå i yrkesmässig markförsäljning.

I enlighet härmed drev D sådan tomtrörelse som avses i punkt 2 första stycket anvisningarna till 27 § kommunalskattelagen. De avyttringar som gjorts av dödsboet efter D skall enligt sista stycket anvisningspunkten bedömas på samma sätt som om de hade gjorts av D själv.

Dödsboets tomtrörelse har, om än med uppehåll, pågått under lång tid. De fastighetsandelar som tillskiftats A och B måste därför anses allttjämt utgöra omsättningstillgångar i den rörelse som börjats av D.

C har inte varit delägare i dödsboet vid tidpunkten för någon fastighetsförsäljning. De fastighetsandelar som tillskiftats henne får därför anses ha skilts från rörelsen.

På grund av det sagda förklarar nämnden att den planerade fastighetsförsäljningen skall behandlas enligt rörelsereglerna beträffande A och B och enligt reglerna för beskattning av realisationsvinst vid avyttring av fastighet beträffande C. Nämnden utgår härvid från att intressegemenskap inte föreligger mellan C och köparen av fastigheterna.

RSV/FB Dt
1981:4

3 Regeringsrätten

I besvär hos regeringsrätten fullföljde A och B sin talan.

Den 15 juni 1979 beslöt regeringsrätten (Körlof, Reuterswärd, Hilding, Hultqvist, Delin) följande dom.

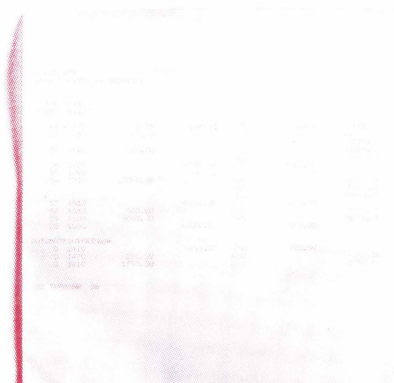
Sökandena har uppgivit att D 1930 förvärvade X-fastigheterna för att bedriva jordbruk på dem. Deras uppgift att jordbruk också bedrivits på egendomen ända till 1944, då D avled, har lämnats oemotsagd. Med hänsyn härtill och till omständigheterna i övrigt kan inte anses uppenbart att D förvärvade egendomen i syfte att använda denna för tomtrörelse. De försäljningar som verkstälts av D kan därför inte anses ha utgjort led i sådan tomtrörelse som avses i punkt 2 första stycket anvisningarna till 27 § kommunalskattelagen. Dessa markförsäljningar är i stället att bedöma enligt andra stycket nämnda anvisningspunkt. Dödsboet efter D får anses ha fortsatt den av denne bedrivna tomtrörelsen. Det 1977 företagna delskiftet har i princip inte medfört att de utskiftade fastighetsandelarna förlorat sin karaktär av omsättningstillgångar i tomtrörelsen.

Emellertid gäller enligt punkt 2 sjätte stycket anvisningarna till 27 § kommunalskattelagen att, om skattskyldig avyttrar återstoden av lagret i sådan tomtrörelse varom nu är fråga, vinsten av avyttringen icke - utom den del av vinsten som belöper på mark inom fastställd stadsplan eller byggnadsplan - anses som inkomst av rörelse utan som realisationsvinst. Enligt ansökningen omfattas de med denna avsedda fastigheterna inte av fastställd stads- eller byggnadsplan. Den tilltänkta försäljningen avser samtliga kvarvarande fastigheter utom X 8 på vilken egendomens bostadsbyggnad - enligt ansökningen avsedd att användas som permanent bostad för B med familj - är belägen. Sistnämnda fastighet bör med hänsyn härtill ej anses ingå bland rörelsens omsättningstillgångar. Den tillämnade försäljningen blir därför att betrakta som sådan avyttring av återstoden av lagret i tomtrörelse som avses i sjätte stycket nyssnämnda anvisningspunkt. Vinsten av försäljningen skall följaktligen icke anses som inkomst av rörelse utan som realisationsvinst.

På grund av det anförda förklarar regeringsrätten, med ändring av det överklagade förhandsbeskedet, att den planerade fastighetsförsäljningen skall behandlas enligt reglerna för beskattning av realisationsvinst vid avyttring av fastighet, dock med iakttagande i förekommande fall av bestämmelserna i punkt 2 sjätte stycket andra och tredje meningarna anvisningarna till 27 § kommunalskattelagen.

Som förutsättning för detta förhandsbesked gäller att intressegemenskap inte föreligger mellan å ena sidan A och B och å andra sidan köparen av fastigheterna.

Canon BX-1, enda bordsdatorn med verifikationslista.

Du som revisor, vet ju betydelsen av verifikationer. Hur skulle du kunna sköta ditt jobb utan verifikat? Knappast alls!

På samma sätt kan du resonera om ditt bokföringssystem. Att hela tiden få en tryckt verifikationslista på vad som har registrerats i maskinen, underlättar ditt jobb väsentligt.

Och minimerar felchanserna.

I det stora displayfönstret kan du också se texten eller siffrorna innan du registrerar dem i maskinen. Ytterligare en säkerhet mot fel i rapporterna!

DISPLAY 1294567

Canon BX-1 är byggd för att vara en bokföringsmaskin. Inte en ombyggd teknikerdator.

Canon BX-1

- Skicka fullständig information om möjligheterna med BX-1
- Kontakta mig för demonstration av BX-1, bokföringsdatorn.

Namn: _____

Företag: _____

Adress: _____

Tel: _____

Canon

Canon Svenska AB, Box 2084, 127 02 SKÅRHOLMEN. Tel 08-97 04 20.
Göteborg — 031-80 34 20. Malmö — 040-10 03 40. Linköping — 013-11 18 60.
Västerås — 021-35 03 20. Växjö — 0470-470 55. Örebro — 019-11 91 80. Umeå — 090-13 90 80.

Returneras
vid obeställbarhet
till utgivaren
SKATTENYTT
Box 5, 793 01 Leksand
som erlägger returportot

MYCKET MER ÄN REVISORER

Med en lång erfarenhet inom revisionsverksamhet har vi nu beslutat utöka och bredda vår service inom organisations- och skattefrågor till företag – såväl mindre, medelstora som större. För denna konsultverksamhet har bildats ett nytt bolag, Price Waterhouse Konsulter AB, som specialiserar sig på:

- Ekonomisk planering och kontroll.
- Internationella och svenska skattefrågor.
- Nyetablering av företag i Sverige och utlandet.
- Seminarier och kurser inom ovan nämnda områden.

**Price
Waterhouse**

Brunkebergstorg 2, Box 1612,
111 86 Stockholm. Telefon 08-22 82 20.

Price Waterhouse i Sverige bildades redan 1933 och sysselsätter mer än 100 personer, varav 19 auktoriserade revisorer. Den svenska Price Waterhouse-organisationen har direkt samarbete med andra Price Waterhouse-företag i mer än 85 länder.

Auktoriserade revisorer: Jörgen Eskilson, David Jones, Karl-Gunnar Sjöquist, Lars Eklund, Olof Herolf, Åsa Anderfelt, Stefan Beinhoff, Hans Bjelkberg, Carl-Eric Bohlin, Olof Karlsson, Carl Otto Lagerberg, Anders Landelius, Maria Nikula, Ulla-Britt Nordin, Olof Norell, Ulf Ryderberg, Klas Schöldström, Bo Smitt, Maud Sonnefelt-Högstedt. Chartered accountants eller CPA: Ronald Hathorn, Roland Austin, Bill Liversedge, Michael Nelligan, Peter Powell, Tom Sharples, Martin Wilcox, William Wilson. Organisationskonsulter: Torbjörn Ihre, Per Lundell, P-O Hörnquist, Klaus Gottwald. Skatteexperter: Bert Broström, Stephan Tolstoy, Sven Rygaard, Peter Sundgren, Lars Samuelsson, Staffan Andersson.